

قرآن کریم

سوره مبارکه بقره

آیه ۱۸۵

فروودگاه و گاه فروود قرآن

هوای پیمانه در هرجایی فروود می‌آید و نه در هر مکانی. مثلاً در زمین خاکی یا در زمان طوفان و بارندگی نمی‌شود. کم‌چیزی نیست که! هوای پیماست. حالا هوای پیما که نه - بلا تشبیه - قرآن می‌خواهد نازل شود! کارش چیست؟ هدایت. هدایت چیست؟ بالاترین چیزی که تصورش را بتوانی بکنی. چرا؟ چون کار قرآن است! پس همه چیز- از پول دار شدن گرفته تا عالم شدن - ارزش‌ش کم‌تراز «هدایت» است. حالا این «قرآن هدایت‌گر» می‌خواهد فروود بیاید. مکان و زمان؟ مکانش بماند که خیلی حرف دارد. اما زمانش؛

زمانش خاص است. یعنی یک زمان بی‌نظیر برای نزول قرآن. اصلاح‌همیت زمان را هم از همین قرآن باید فهمید. زمانی که یکی دو روز نیست. انگار برای نزول قرآن یک ماه آمادگی لازم است، یک ماه رمضان...

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًىٰ لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ
مِنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ

ماه رمضان ماهی است که قرآن در آن فرو فرستاده شده که راهنمای مردم و دلایلی روشن از هدایت و جدایی (بین حق و باطل) است.

